

грьжатъ за нихъ; но намъ още повече не
 е прощено, да забравимъ Болгарскій На-
 родъ, отъ рѣкъ коего мы пріѣхмы креще-
 ніе, и кои навчили насъ да читемъ и да
 пишемъ, и на нѣхъ пріроденъ (*сѣщъ)
 языкъ съ совершава наше Богослуженіе, и
 на нѣхъ языкъ мы смъ писали близо
 до времени Ломоносова (*Русскій Писатель)
 и негова люба е свѣрзана съ неразвер-
 заны бѣслове съ люба Россійскаго На-
 рода и проч. *Quod erit demonstrandum.*“

Като говоримъ заради Болгарскій языкъ,
 тревѣва да съ сапикаса, че сегашній болгар-
 скій, со старій болгарскій, т. е. съ церковный
 нашъ, сѣнахожда въ истомъ сравненіи, на-
 вото е и Ново-Греческій съ Старо-Грече-
 скій. За това Старо-Болгарска Словесность
 е съ това, що е Церковно-Славянска. Като
 говоримъ заради Словесность Сегашнихъ
 Болгаръ на стр. 16. азъ сапикасахъ:
 „Заради Болгарска Словесность немамы
 никакво да говоримъ; защото она още
 не съ е възродила.“ Таможе азъ поме-
 няхъ заради първа книга Ново-Болгар-
 скаго языка, сирѣчь заради Бѣвбаръ, дѣто